

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КОРЕЙСКАТА НАРОДНОДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Обн. - ДВ, бр. 65 от 08.08.2000 г.; в сила от 07.01.2000 г.; Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 22.12.1999 г. - ДВ, бр. 114 от 30.12.1999 г. Издадена от министър на финансите

Правителството на Република България и правителството на Корейската народнодемократична република, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане върху доходите и имуществото и с цел да насърчат икономическото сътрудничество между двете държави, се споразумяха за следното:

Глава I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху дохода и имуществото, налагани от страна на всяка една от договарящите се държави или на органи на местната власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху дохода и имуществото се считат всички данъци, налагани върху дохода или имуществото в тяхната цялост, върху отделни елементи на дохода или имуществото, включително данъци върху приходите от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество и данъци върху брутната сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличението стойността на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) в България: i) данъкът върху дохода на физическите лица; ii) корпоративният подоходен данък; iii) данъкът върху недвижимото имущество (по-нататък наричани "български данък");

б) в Корейската народнодемократична република: i) данъкът върху доходите на предприятията; ii) данъкът върху личния доход; iii) данъкът върху имуществото (по-нататък наричани "данък на Корейската народнодемократична република").

4. Спогодбата ще се прилага също и по отношение на подобни в значителна степен данъци, които са установени след датата на подписването на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, посочени в ал. 3. Компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършвани в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Корейската народнодемократична република според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато се използва в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, и върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция съгласно международното право;

в) терминът "Корейската народнодемократична република", когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своите суверенни права съгласно вътрешното си право, както и изключителната икономическа зона и континенталния шелф, намиращи се под нейната юрисдикция съгласно международното право;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава юридическо лице или всяка друга даденост, която се третира като юридическо лице за данъчни цели;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща се държава;

ж) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на една от договарящите се държави;

(ii) всяко юридическо лице, непсонифицирано дружество или асоциация, чието правно положение се определя съгласно действащото законодателство на една от договарящите се държави;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет между договарящите държави, извършван от местно лице на една от договарящите държави, освен ако корабът или самолетът се използват само за извършване на превози между места, намиращи се на територията на другата договаряща се държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на Корейската народнодемократична република - Министерството на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от всяка договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което му придава законодателството на тази държава към момента на прилагането ѝ по отношение на данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Значението, което приложимите данъчни закони на тази държава придават на този термин, ще има предимство пред значението, което му придават другите закони на същата държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на една от договарящите държави" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея на основание своето гражданство, местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не включва лице, което единствено подлежи на данъчно облагане в тази държава по отношение на доходи от източници в тази държава или за имущество, което е разположено там.

2. Когато на основание на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище и в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която е установило по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако не може да се определи държавата, в която е центърът на жизнените му интереси или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от двете държави, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса по взаимно споразумение.

3. Когато на основание разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи се държави, то се счита местно лице на държавата, в която се намира мястото на действителното управление (седалището му).

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на предприятието.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват поотделно място на стопанска дейност само ако продължителността им е повече от 12 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено за складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържането на определено място на дейност единствено с цел покупка на стоки или събиране на информация за предприятието;
- д) поддържането на определено място на дейност единствено с цел извършване в полза на предприятието на всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер;
- е) поддържането на определено място на дейност единствено за извършване на всяко съчетание от дейности, посочени в букви от "а" до "д", при положение, че цялостната дейност на това определено място, резултат от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 6, действа за предприятие и има, и обичайно упражнява в една от договарящите държави правото да сключва договори от името на предприятието, това предприятие ще се счита, че има място на стопанска дейност в тази държава във връзка с всякакви дейности, които това лице предприема в полза на предприятието, освен ако дейностите на това лице се ограничават до тези, посочени в ал. 4, които дейности, ако биха били извършвани чрез определено място, не биха превърнали това определено място в място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Няма да се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в една от договарящите се държави само заради това, че то осъществява стопанска дейност в тази държава посредством брокер, общ търговски представител (комисионер) или всеки друг представител с независим статут при условие, че такива лица действат в обичайните рамки на своята дейност. Независимо от това, когато дейностите на такъв представител са изцяло или почти изцяло предназначени за това предприятие, той няма да бъде считан за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

7. Обстоятелството, че дружеството, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (независимо дали посредством място на стопанска дейност или по друг начин), само по себе си няма да дава основание което и да е от дружествата да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Глава III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на тази договаряща се държава, в която се намира въпросното имущество. Във всички случаи този термин включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, правата спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата за получаване на променливи или определени плащания като престация за разработването или за предоставянето на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от прякото използване, отдаването под наем или използването под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието осъществява стопанска дейност в другата договаряща се държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по горепосочения начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, която е относима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща се държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща се държава към това място на стопанска дейност ще бъдат причислявани печалбите, които то би получило, ако то беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са извършени в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Към мястото на стопанска дейност не се причисляват печалби само поради обикновена покупка на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, които следва да се причислят към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно чрез един и същ метод, освен ако съществува основателна и достатъчна причина за обратното.

6. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и за печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или

капитала на предприятие на едната договаряща държава и предприятие на другата договаряща държава, и ако в двата случая са уговорени или наложени условия между двете предприятия в техните търговски или финансови взаимоотношения, които се различават от тези, които биха били уговорени между две независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала за едно от предприятията, но поради тези условия не е възникнала, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена.

2. Когато една от договарящите държави включва в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи печалби, за които предприятие на другата договаряща държава е било обложено с данък върху печалбата в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако уговорените между двете предприятия условия биха били тези, които щяха да бъдат сключени между две независими предприятия, тогава тази друга държава ще извърши необходимата корекция на размера на наложения от нея данък върху тези печалби. При определяне на тази корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на дивидентите, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от бруtnата сума на дивидентите. Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които са изплатени дивидентите.

Компетентните органи на договарящите държави ще уредят чрез взаимно споразумение начина на прилагане на това ограничение.

3. Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи основание за участие в печалбата, с изключение на вземанията за дълг, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходите от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност чрез място на стопанска дейност, разположено в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице или осъществява в тази друга държава независими лични услуги от определена база, разположена там, и участието, във връзка с което са изплатени дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно конкретния случай.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с данък изплатените от дружеството дивиденди,

освен доколкото тези дивиденди са изплатени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са изплатени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намираща се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат лихвите, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на тези лихви, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от брутната сума на лихвите.

Компетентните органи на договарящите държави ще уредят чрез взаимно споразумение начина на прилагане на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на правителството на другата договаряща държава или на техен законоустановен орган или на Националната банка на тази друга държава, се освобождават от данъчно облагане в първата посочена договаряща държава.

4. Терминът "лихви", както е употребен в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това дали са обезпечени с ипотека и дали съдържат в себе си правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Неустойки и други санкции за закъсняло плащане не се считат за лихви по смисъла на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което са изплатени лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно конкретния случай.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата тази държава, неин орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с което е възникнало задължението за изплащане на лихвите, и плащането на тези лихви се понася от такова място на стопанска дейност или определена база, тогава тези лихви се считат за произхождащи в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била уговорена между платеча и притежателя при липсата на тези особени

взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съгласно законодателството на всяка от договарящите държави и като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги

1. Авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, произхождащи от една от договарящите държави и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която те произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е притежател на тези авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги.

Компетентните органи на договарящите държави ще уредят чрез взаимно споразумение начина на прилагане на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", така както е употребен в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени като компенсация за използването или за предоставянето на правото за използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми, магнетофонни записи или дискове за радио- или телевизионно предаване, всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или за предоставяне на правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Терминът "възнаграждения за технически услуги", така както е употребен в този член, означава плащания от всякакъв вид на лице, което не е в трудоводоговорни отношения с лицето, което извършва плащанията, за услуги от техническо, управленско или консултантско естество, предоставени в договарящата държава, на която платецът е местно лице.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на възнагражденията, независимо дали е местно лице на едната от договарящите държави или не, притежава в една от

договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнало задължението за плащане на авторските и лицензионните възнаграждения и възнагражденията за технически услуги, и плащането на тези авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги е свързано с това място на стопанска дейност или определена база, тогава тези авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги се считат за произхождащи в държавата, в която се намира мястото на стопанската дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения и възнаграждения за технически услуги, като се има предвид използването, правото, информацията или услугите, за които те са платени, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума по плащанията ще се облага съгласно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби или самолети, използвани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава или на движимо имущество, предназначено за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други лични услуги

1. Доходите, получени от физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава, във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава освен при наличието на следните условия, при които тези доходи могат също да се облагат с данък и в другата договаряща държава:

а) ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; в такъв случай само такава част от доходите може да се облага в тази друга държава, каквато е причислима към тази определена база; или

б) ако престоят му в другата договаряща държава е за период или периоди, възлизащи или надвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период, който започва или завършва през съответната календарна година; в такъв случай само тази част от доходите може да се облага в тази друга държава, която е придобита от дейностите, извършени в тази друга държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и независимите дейности на лекари, зъболекари, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16 , 18 , 19 , 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период, който започва или завършва през съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от преходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб или самолет, използван в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борда на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 договорите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като: театрален, кино-, радио- и телевизионен артист или музикант, или като спортист от личната му дейност като такъв, упражнявана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, упражнявана от артист или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия артист или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7 , 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се упражнява дейността на артиста или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, посочени в този член, се освобождават от облагане с данък в договарящата държава, в която се упражнява дейността на артиста или спортиста, при условие че тази дейност е изцяло финансирана от обществени фондове на която и да е от двете договарящи държави или от техни органи на местна власт, или дейността се упражнява в рамките на сключена между договарящите държави спогодба за сътрудничество в областта на културата или спорта.

Член 18

Пенсии

Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 от чл. 19, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице във връзка с извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облага с данък само в тази държава;

б) въпреки това такова възнаграждение се облага само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, или от фондове, създадени от тази държава, на физическо лице във връзка с извършени услуги на същата държава или неин орган на местна власт, се облага с данък само в тази държава;

б) подобни пенсии обаче ще се облагат само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 15 , 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии за извършени услуги, свързани с осъществяване на стопанска дейност от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено за целите на своето образование или обучение, получава за своята издръжка, образование или обучение, не се облагат с данък в първата посочена държава, при условие че тези плащания произхождат от източници извън тази държава.

2. По отношение на субсидии, стипендии и възнаграждения въз основа на трудов договор, които не са обхванати от ал. 1, студентът или стажантът по ал. 1 по време на своето образование или обучение ще ползва същите намаления, освобождавания от данъци и данъчни облекчения, които се предоставят на местните лица на договарящата държава, в която той пребивава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава с цел да преподава или извършва научни изследвания в университет, колеж, училище или друго акредитирано учебно заведение в тази държава и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от облагане с данък в първата посочена държава върху всички възнаграждения за такова преподаване или изследване за период, ненадвишаващ две години от датата на неговото първо посещение в тази държава с такава цел, при условие че получените възнаграждения са от източници извън тази държава.

2. Разпоредбата на предходната алинея не се прилагат за доходи от научни изследвания, ако тези научни изследвания са предприети от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са изрично споменати в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6 , ако действителният притежател на тези доходи, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с което е получен доходът, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно конкретния случай.

Глава IV

ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23

Имущество

1. Имуществото, състоящо се от недвижима собственост, посочено в чл. 6 , притежавано от местно лице на едната договаряща държава и разположено в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движими вещи, съставляващи част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие от едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или движими вещи, принадлежащи към определена база, с която разполага местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага в тази друга държава.

3. Имуществото, състоящо се от кораби или самолети, използвани от местно лице на едната договаряща държава в международния транспорт, както и движимите вещи, служещи за експлоатацията на тези транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи на имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Глава V МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24

Премахване на двойното данъчно облагане

1. Двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, което съгласно разпоредбите на тази спогодба може да се облага в другата договаряща държава, първата посочена държава ще разреши:

(i) като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице еквивалентния размер на данъка върху дохода или печалбата, платен в тази друга държава; или
(ii) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице еквивалентния размер на данъка върху имуществото, платен в тази друга държава.

Такова приспадане в нито един от посочените случаи не може да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, изчислен преди намалението на данъка, който се отнася според случая за доходите или имуществото, които могат да се облагат в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава е освободен от облагане с данък в тази държава, същата държава независимо от това при изчисляване на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице може да вземе предвид освободения от облагане доход или имущество.

Глава VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Равенство в третирането

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава от данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата стопанска дейност. Тази разпоредба няма да се тълкува в смисъл, че едната договаряща държава е задължена да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да са лични приспадания, облекчения и намаления за целите на данъчното облагане, предоставяни на нейните местни лица, на основание на гражданското им положение или семейните задължения.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 или ал. 7 на чл. 12, лихвите, авторските и лицензионните възнаграждения и други разходи, платени от предприятие на едната договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин всякакви задължения на предприятие на едната договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на това предприятие подлежи на приспадане при същите

условия, както ако такива задължения биха били поети от местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от предвидените средства в националните законодателства на тези държави, да отнесе своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която той е местно лице, или ако случаят попада под ал. 1 на чл. 25 - пред тази договаряща държава, на която е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок 3 г. от датата на първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба.

2. Компетентният орган ще положи усилия, ако възражението се явява основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да разреши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед избягването на данъчно облагане, което не е в съответствие с тази спогодба. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от давността, предвидена във вътрешното право на договарящата държава.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешават чрез взаимно споразумение всякакви затруднения или съмнения, възникващи при тълкуването и прилагането на тази спогодба. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да осъществяват пряка връзка помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато се счете за целесъобразно да бъде осъществена устна размяна на мнения, това може да се осъществи чрез представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, която е необходима за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от тази спогодба, дотолкова, доколкото данъчното облагане, предвидено в тях, не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава по този начин, ще се счита за поверителна също както информацията, придобита съгласно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или административно и наказателно преследване, както и решаването на жалби във връзка с данъците,

предмет на тази спогодба. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се тълкуват в смисъл, че налагат на една от договарящите държави задължението:

- а) да предприема административни мерки, противоречащи на законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или нормалната административна процедура на тази или на другата договаряща държава;
- в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и консулски служби съгласно общите разпоредби на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Договарящите държави ще се уведомят взаимно по писмен ред относно изпълнението на конституционните разпоредби за влизането на спогодбата в сила.

2. Спогодбата влиза в сила на датата, на която е извършено последното уведомяване, посочено в ал. 1, и разпоредбите ѝ се прилагат:

- (i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;
- (ii) по отношение на другите данъци върху доходите и имуществото за такива данъчни задължения, които възникват в данъчната година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се страни. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще преустанови действието си:

- (i) по отношение на данъците, удържани при източника, за сумите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението; и
- (ii) по отношение на другите данъци върху доходите и имуществата за такива данъчни задължения, които възникват през данъчната година, започваща на или

след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в София в два екземпляра на 16 юни 1999 г. на български, корейски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството

За правителството

на Република

на Корейската народно-

България:

демократична република:

Муравей Радев,

Ким Бонг Ик,

министър на

министър на

финансите

външната търговия